

Juvent

revista juvenil alternativa

núm. 99

11 · 2011

revista de Joves
d'esquerra
verda

60 cts

DEMOCRÀCIA ÉS PODER PER AL POBLE

JOVES
d'esquerra
verda

joves.cat

alternativajove.cat
joves d'EDiA

d'esquerra i ecologistes de debò

Cia	Voo	Prev	Genf	Destino/Escalas	Portes	Observació
3804		02		Index		
2268		03		Editorial		
6174		04/05		Flaixos joves		
3554		06		PAH		
3878		07		Fiscalitat justa		Adrià Alemany
3320		08/09		Entrevista candidats Joves		
3301		10		5 Prioritats per els joves		
6254		11		25 de novembre		
3157		12		La nova R8		Marc Collado
4772		13		Miscel·lània		
3356		14/15		Entrevista Coscubiela		Jesús Hernández
3338		16		La Contra "Cartell Roig.cat"		

Revista Juvenil Alternativa · Joves d'Esquerra Verda

Fundada per la JCC l'any 1977

Edició: Joves d'Esquerra Verda

Consell de Redacció: Pol Ardanuy Roca, Miquel Àngel Claveria Pérez, Marc Giménez Villahoz, Júlia Miralles de Imperial Pujol, Agustín Rossi, Pau Planelles Oliva, Gerard Sentís Garcés, Gerard Domínguez Reig, Joan Vallvé Navarro, Anna Rovira Prats i Júlia Mas Maresma.

Directora: Alba Benedicto Pentinat

Redacció: Armengol, 2-8, 08003 Barcelona

Web: www.joves.cat

c/e: jovent@joves.cat

Disseny i Maquetació: www.siscubellido.com

Impressió Cevagraf · Dipòsit legal b-38.281-81 · Tirada 15.000 exemplars

Jovent expressa la seva opinió a través de l'Editorial.

Els articles signats són responsabilitat dels seus autors i autores.

A Jovent intentem escriure en un llenguatge no sexista ni discriminatori.

Jovent s'imprimeix en paper ecològic en defensa del medi ambient.

El moment de la pau i la política

Ha passat, ha arribat el moment, és l'hora d'endegar un procés polític de diàleg sense restriccions ni condicions a Euskadi. La condició sine qua non era que ETA deixés les armes, que les pistoles no fossin un actor del procés, i l'esquerra abertzale ha forçat ETA a renunciar a ser-ho.

És important ressaltar que ETA sol·licita obrir un procés per parlar de les "conseqüències" del conflicte, això és: víctimes, presos, política penitenciària... Aquest procés requerirà de generositat, reconeixement i memòria. Les víctimes, totes, també les de l'actuació antidemocràtica de l'Estat, hauran de ser reconegudes per tothom com a pas previ a la reconciliació; l'Estat espanyol té una bona oportunitat per endegar un procés digne de memòria històrica, en contraposició al que ha fet fins ara. El reconeixement de l'absurditat del patiment sofert i la construcció d'un nou escenari de convivència. La política penitenciària haurà de ser flexible, al servei del procés i la nova realitat a Euskadi, i és que ja tenim ministres indultats que havien estat condemnats per terrorisme d'Estat.

I, a partir d'aquí, la política. Les parts més complicades poden ser que alguns assumeixin que no se'ls reservarà cap paper, que és el moment de la política i que no podran ser interlocutors. I que l'Estat faci realitat allò que s'ha argumentat durant 30 anys: "sense violència, tot és possible". La major victòria de la democràcia serà que Euskadi pugui efectivament decidir el que vol ser sense que ningú no segresti la seva voluntat, ni les armes, ni les imposicions legals de l'Estat. Demostrar que la violència no només no servia, sinó que ha estat impeding als bascos i les basques decidir en llibertat, fer legalment possible el dret a l'autodeterminació.

Arribar fins al lloc on som no ha estat fàcil. La irracionalitat d'ETA i l'Estat espanyol, que ha viscut durant molts amb una legislació d'excepció i persecució política (lleis de partits i antiterrorista com a vergonya màxima), s'han dedicat durant molts anys a reproduir el conflicte. Hi ha hagut actors que han pogut remar en la direcció en la qual anem ara i no han volgut o no han sabut fer-ho, el procés serà lent i complex i tothom necessitarà presentar alguna victòria davant dels seus per justificar el seu passat.

Joves d'Esquerra Verda felicita la victòria dels bascos i les basques, de la seva llibertat i la seva pau. I no podem deixar de fer un reconeixement a aquells que sempre han remat en aquesta direcció i que, potser, la història (la que escriguin uns i altres) no reconeixerà: la gent de Lokarri (lokarri.org) i la gent d'Aralar i Iratzarri (aralar.net i iratzarri.org). A Lokarri, per haver cregut en el procés de diàleg i la solució democràtica del conflicte i no deixar mai d'intentar-ho per difícil que semblés, no deixar de picar a les portes per molts cops que els les tanquessin als nassos. Als companys i les companyes d'Aralar i Iratzarri, per haver fet l'aposta política i personal de la pau quan tenia uns costos polítics i personals elevadíssims, i que l'esquerra abertzale ha hagut de seguir, rendint-se a la raó que els van negar fa 10 anys. N'hi ha molts d'altres que no han deixat mai de lluitar per una sortida democràtica al conflicte, a tots i totes: *eskerrik asko*.

JEV participa en l'homenatge a Lluís Companys

L'organització política juvenil va reivindicar amb una ofrena floral la figura de l'únic president europeu assassinat al Fossar de la Pedrera del cementiri de Montjuïc, ja que és necessari seguir reivindicant figures simbòliques perquè queda molt de camí per recórrer i recuperar la nostra memòria històrica.

JEV recomana a Duran que vagi al psicòleg i demana a la JNC que no faci campanya per ell

L'organització política juvenil va reaccionar davant les paraules de Duran Lleida en què es mostra favorable que les persones homosexuals vagin al psicòleg "com a dret per curar-se" i va valorar positivament la reacció de la JNC i va demanar a les joventuts convergents que no fessin campanya per Duran.

JEV dóna suport a les mobilitzacions estudiantils contra les retallades

Joves d'Esquerra Verda va recolzar la concentració d'estudiants que va tenir lloc divendres 7 d'octubre, a l'Edifici Vèrtex de la UPC, en contra de les polítiques antisocials del govern de CiU, les retallades a les universitats públiques catalanes i l'augment del preu de les matrícules.

Miguel Ángel Díaz, candidat jove, i Alba Benedicto, cap de llista d'ICV pel Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre

El coordinador nacional va ser triat candidat jove a les generals. L'adherida de Joves d'Esquerra Verda-JEV, exregidora de Tivissa i directora de Jovent ha reclamat l'esforç de tots els electors i totes les electores d'esquerres, "perquè si no sumem esforços no ho aconseguirem, i és necessari aplegar voluntats en temps que són durs, tant per a la meva generació com per a les que ens han precedit".

Alba Benedicto proposa una nova Llei de Referèndums

JEV i la cap de llista d'ICV-EUiA pel Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre volen enfortir la participació directa i vinculant de la ciutadania en els afers públics i han proposat l'adopció, durant la pròxima legislatura, d'una nova Llei de Referèndums que serveixi per donar poder als ciutadans i les ciutadanes.

JEV participa en les mobilitzacions de la Jornada Mundial pel Treball Digne

Joves d'Esquerra Verda va mostrar així el seu rebuig al model neoliberal de sortida de la crisi i va reivindicar la universalització del treball digne, ja que sobren els motius per a la mobilització: la reforma laboral del 2010, l'eliminació del límit a l'encadenament de contractes temporals, el nou contracte de formació per a joves...

Plataforma d'Afectats per la Hipoteca: d'on venim i cap a on anem

La Plataforma es constitueix el febrer de 2009 impulsada per una sèrie de persones que veníem treballant la problemàtica d'accés a l'habitatge des de diferents perspectives (moviments socials, observatoris de drets humans) davant les creixents dificultats d'una ciutadania sobreendeutada que, amb l'augment dels tipus d'interès, primer, i de l'atur, més tard, es veuran impossibilitades per fer front al pagament de les quotes hipotecàries.

En un context de desmobilització ciutadana i de reflux del moviment pel dret a l'habitatge, l'esclat de la bombolla immobiliària obliga a repensar l'estratègia i a anticipar-nos a un escenari on, al problema de l'accés a l'habitatge que veníem arrossegant històricament, s'hi sumarà el problema de la pèrdua de l'habitatge a milers de llars. Així, la mera creació de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca significa un fort revés per a les administracions i exemplifica el fracàs de les polítiques habitacionals dels darrers anys, orientades a promoure el règim de propietat com l'única manera d'accedir a un habitatge de manera "estable" i "segura". Alhora, també pretén ressituar el debat sobre la crisi i introduir la vulneració sistemàtica del dret a un habitatge com una de les causes que l'explica.

Segons les últimes dades del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), des del 2007 fins al 2n trimestre del 2011 s'han produït 313.826 execucions hipotecàries a tot l'Estat, 59.133 a Catalunya. Això significa que cada dia s'inicien 256 processos, 50 a Catalunya, que acabaran ineluctablement amb el desnonament d'una família. Famílies que no només corren el risc de perdre casa seva, sinó que, a més a més, arrossegaran un deute de per vida fruit d'un ordenament jurídic anòmal pensat per sobreprotegir els interessos de les entitats financeres, que permet que s'adjudiquin els habitatges per un 60% del valor de taxació (fins fa poc per un 50%) i continuïn reclamant la diferència, més interessos de demora, més les costes judicials del procés, a la família expropiatària. Aquest deute evoca la família a l'exclusió social. La inscripció d'aquestes persones en el registre públic de morosos els dificultarà trobar una nova feina, anar-se'n de lloguer, comprar-se una rentadora a terminis o contractar una simple línia telefònica. Una condemna financera que empeny les persones a treballar en negre davant l'amenaça que els embarguin la nòmina, amb la disminució d'ingressos que això comporta per a unes arquitectures públiques depauperades en un moment d'escassos recursos com l'actual. Obligats a sobreviure com si fossin proscrits i a ser usuaris perpetus dels ajuts i dels serveis socials, el procediment d'execució hipotecària vigent representa un forat negre per on es van precipitant les famílies, alhora que segresta les polítiques socials presents i futures de les administracions públiques a escala estatal, autonòmica i, sobretot, municipal. No és casualitat que

més d'un centenar de municipis s'hagin adherit a la campanya de mocions impulsada per la PAH instant el Govern central a aprovar la dació en pagament i a adoptar mesures d'emergència contra els desnonaments.

En aquest sentit, la dació en pagament amb efectes retroactius esdevé la proposta de mínims dels afectats. És a dir, que en cas de residència habitual i deutors de bona fe, amb l'entrega de la propietat es pugui cancel·lar la totalitat del deute hipotecari. Una proposta que permetria a les famílies començar de zero; una segona oportunitat que, formulada d'una o altra manera, s'aplica a tots els països del nostre entorn. Una figura semblant a què s'acullen les empreses que es declaren en fallida per liquidar els seus deutes amb els creditors. Una mesura que, impulsada per la PAH i formulada per l'Observatori DESC, es va debatre per primera vegada al Congrés dels Diputats el passat 16 de juny del 2010 a través del grup ICV-IU-ERC i que, des d'aleshores, s'ha discutit fins a quatre ocasions, trobant en PSOE, PP i, recentment, CIU els seus principals opositors.

En parlar de la problemàtica hipotecària, però, parlem també d'una situació d'emergència habitacional que està posant a prova la capacitat de resposta de les administracions. Fins al moment, s'estan mostrant autistes i amb una actitud més pròpia del que anomenariem un "estat fallit", incapaç d'aturar l'allau de desnonaments ni d'oferir alternatives de reallotjament per a les famílies, que d'un Estat social i democràtic de dret. És en aquest context que s'emmarca la campanya "Stop desnonaments", i que a través de concentracions ciutadanes impedeix a la comitiva judicial portar a terme l'ordre de desnonament. Amb aquesta pràctica de desobediència civil pacífica que ja ha evitat més de 90 desnonaments a tot l'Estat, es pretén desafiar el marc legal establert que prioritza els beneficis i la solvència de bancs i caixes per davant del dret més elemental de les persones.

Per tal de superar l'impàs de la dació al Congrés, així com per forçar el Parlament espanyol a adoptar mesures contra els desnonaments, la PAH, juntament amb d'altres entitats socials, organitzacions sindicals i el moviment veïnal, va registrar el març de 2010 una ILP per regular la dació en pagament, aplicar una moratòria dels desnonaments per raons econòmiques i reconvertir en lloguer accessible els habitatges buits en mans d'entitats financeres. Una ILP rebatejada amb el nom de la ILP de la vergonya, per les inexplicables traves interposades per la Mesa del Congrés que han dilatat el procés fins al punt que la campanya de recollida de signatures no es podrà iniciar fins després de les eleccions generals.

Adrià Alemany

Membre de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca

Per una fiscalitat justa, ambiental i solidària que ajudi a sortir de la crisi

La Plataforma "per una fiscalitat justa, ambiental i solidària" creiem en la construcció d'una societat justa que no accepti la desigualtat, la pobresa ni l'exclusió. Per això, creiem que el sosteniment d'uns serveis públics forts i de qualitat és la millor garantia per a fer efectiva la igualtat d'oportunitats, afavorir la cohesió social i encarar els reptes que tenim com a país. I per això cal un sistema fiscal suficient i equitatiu, que faci una funció redistributiva.

Els greus efectes de la crisi, amb l'enorme creixement de l'atur, han generat i continuaran generant un gran volum de despesa pública. Cal reactivar l'economia per crear llocs de treball, i perquè això sigui possible són necessaris recursos que, tot i que no s'estan recaptant, existeixen. Això no s'està fent perquè, entre d'altres coses, hi ha una sèrie de dogmes que s'han instal·lat en la nostra societat i que és necessari combatre.

En primer lloc, durant anys s'ha estat pregonant la bondat d'abaixar impostos dient que això fomentava el creixement econòmic. Una afirmació que s'ha demostrat falsa, una política de nous rics. Les economies més sòlides i competitives del món, les escandinaves, són de països amb fiscalitats més elevades que la de l'Estat espanyol. Malgrat que es repeteix la idea que paguem massa impostos, la realitat és que el nostre país és dels que té els nivells de pressió fiscal més baixos de tota la Unió Europea.

A més a més, la contribució és molt desigual. Hi ha una clara discriminació entre la fiscalitat que suporten les rendes del treball i les del capital; els empresaris i professionals tributen menys que els assalariats i les assalariades i els i les pensionistes, i el frau fiscal i l'economia submergida (localitzats sobretot en grans empreses) dupliquen la mitjana europea. Les rebaixes fiscals s'han centrat en les persones amb més recursos i han afectat de forma negativa la cohesió social. La crisi econòmica que avui patim es deu en bona mesura al creixement de les desigualtats socials. La mateixa Unió Europea ha manifestat que les successives rebaixes

d'impostos fetes a Espanya des del 1995 no estaven justificades i han portat el país a la greu situació actual de dèficit.

En segon lloc, no és cert que s'hagi de retallar perquè no hi ha diners. La lluita contra l'enorme frau fiscal, que supera el 23% del PIB, i la correcció de l'escassa (quan no nul·la) contribució de les rendes altes i dels grans patrimonis serien mesures que aportarien un volum de recursos molt superior al de totes les retallades.

De manera insistent, es repeteix que és necessari retallar la despesa perquè "hem viscut per sobre de les nostres possibilitats". Aquesta afirmació suposa un intent de responsabilitzar tota la ciutadania per igual. No obstant això, una majoria de la societat s'està veient perjudicada per les retallades dels serveis bàsics i una minoria, amb una gran responsabilitat en l'origen de la crisi, se n'està beneficiant. Aquesta clara asimetria invalida aquest dogma que es proclama de manera constant.

Així, per exemple, el problema del dèficit, que s'ha generat per l'especulació immobiliària i les baixades d'impostos, vol ser aprofitat pels responsables de la crisi per privatitzar els serveis públics i desmantellar l'Estat del benestar, cosa que beneficiarà principalment constructores, entitats financeres i d'altres grans inversors, que són els principals causants de la crisi.

Per tot això, creiem que és imprescindible i urgent fer un debat sobre el conjunt del model fiscal, superant els dogmes falsos que fins ara s'han mostrat com a inamovibles des de molts sectors polítics i mediàtics. S'han de discutir les demandes de la ciutadania i els recursos públics necessaris per atendre-les i sostenir l'Estat del benestar i els drets socials.

“Ara ens toca a nosaltres lluitar per una nova política”

Alba Benedicto (Tivissa, 1983).
Cap de llista d'ICV-EUiA per Tarragona.
Exregidora d'ICV-EUiA a Tivissa (2007-2011),
directora de la revista Jovent i responsable de
JEV a Tarragona i les Terres de l'Ebre.

●●● **La política necessita guanyar credibilitat i que persones joves i compromeses encapçalin una llista pot ser un primer pas. Com recuperem la dignitat de la política?**

Nosaltres, que vam néixer en democràcia, tenim també la responsabilitat de lluitar per la reivindicació d'aquells drets ja aconseguits i d'anar més enllà. Ens toca ara a nosaltres lluitar per una nova política, per recuperar la qualitat democràtica, fer-la més transparent i que doti la ciutadania de la capacitat d'influir en les decisions polítiques, no només cada 4 anys, sinó d'una manera més freqüent, directa i vinculant.

●●● **A la central nuclear d'Ascó li han renovat la llicència per seguir funcionant i encara no sabem on acabarà ubicant-se el cementeri. Quines alternatives es proposen des del territori?**

Al territori, per experiència, sabem que les oportunitats de les centrals nuclears són oportunitats de mentida, i no volem més hipoteques. Plantegem, doncs, un calendari de tancament de les nuclears amb l'horitzó 2020, a través d'un pla pont on tots aquells diners que han amortitzat les centrals els darrers anys s'inverteixin al nostre territori per tal de fixar-hi altres indústries, i obrir noves portes que la dependència exclusiva de les centrals nuclears ens han impedit fins al moment.

“Hem d'anar a votar per mantenir la dignitat”

Miguel Ángel Díaz (Barcelona, 1985).
Número 7 d'ICV-EUiA per Barcelona.
Coordinador nacional de JEV
des d'octubre del 2008.

●●● **Amb una imatge de la política més que qüestionada i unes enquestes que pronostiquen una àmplia majoria del PP, per què cal anar a votar el 20N?**

Hem d'anar a votar per mantenir la dignitat. Les institucions no són l'únic lloc on cal guanyar aquestes batalles, però és imprescindible guanyar també allà. El 20N necessitem un resultat electoral que reflecti els interessos de la majoria, i és evident que les retallades de drets i serveis públics que PP, PSOE o CIU executen van en contra dels interessos de la majoria a Catalunya i a Espanya.

●●● **Quin és el principal repte a què s'enfronta el nou govern espanyol?**

Decidir amb qui i per a qui governa. Hem tingut un Govern que ha governat pels anomenats “mercats” i ha estat automàticament aplaudit per la banca, les grans corporacions i governs conservadors quan ha retallat les pensions, els drets laborals i els serveis públics. Qui governi haurà d'escollir de quina banda està.

●●● **L'atur juvenil a Espanya supera el 43%. Quines mesures es poden dur a terme per fer-hi front?**

Posar l'economia a control democràtic. El mercat no serveix per crear benestar ni llocs de treball, serveix per crear molta riquesa per a uns pocs i misèria per a molts. Necessitem que el sector públic impulsi aquest canvi de model productiu: economia del coneixement, economia verda, atenció a les persones. Això inclou des d'augmentar la despesa en educació al 4,3% del PIB fins a fer un pla per produir 100% d'energia renovable el 2040 amb els llocs de treball estable i no deslocalitzable. Això suposa un canvi d'arrel del sistema de contractació que tenim (acabar amb les beques que encobreixen llocs de treball precari, etc.).

I necessitem acompanyar aquestes mesures estructurals amb propostes com un pla de xoc contra l'atur juvenil que ha d'incloure programes reals de formació lligats a la posterior contractació per part de l'empresa, l'establiment de quotes de contractació juvenil en l'oferta pública i que l'Estat s'obligui a evitar que cap jove passi més de 6 mesos sense rebre una oferta de feina.

“Cal incrementar els ingressos públics fent que qui més té i més contamina pagui més”

Anna Rovira (Barcelona, 1988).
Número 23 d'ICV-EUiA per Barcelona.
Responsable d'Educació de JEV i membre de
l'Equip Coordinador Nacional.

●●● El govern dona milers de milions d'euros als bancs i no a moltes famílies que acaben sent desnonades i que han de seguir pagant la hipoteca. Entens que la ciutadania no se senti representada?

Perfectament. Donant aquests diners als bancs i no a les famílies el govern està duent a terme polítiques que satisfan els interessos d'uns pocs, els poderosos i els especuladors, i no està defensant els drets de la majoria de la població. És lògic, doncs, que la ciutadania senti que aquest Govern no la representa.

●●● Des de fa mesos milers de persones surten al carrer periòdicament protestant contra les retallades i reclamant una economia al servei de les persones. Com s'aconsegueix això?

Cal incrementar els ingressos públics fent que qui més té i més contamina pagui més, aturar les retallades i utilitzar aquests recursos per anar cap a un canvi de model productiu, construint una economia que respecti els drets socials de la gent i que no estigui al servei dels mercats.

“Hi ha molts partits que serveixen i depenen dels mercats”

Víctor Catalan (Blanes, 1991).
Número 5 d'ICV-EUiA per Girona i regidor de
l'Ajuntament de Blanes des del passat mes
de maig.

09

●●● CiU ens presenta les retallades com inevitables i sembla que el PP pot dur a terme un programa semblant des del govern espanyol si n'obté la presidència. Hi ha alternatives?

Moltíssimes! El que passa és que cap de les alternatives els interessa a ells, els més rics i poderosos, perquè aquestes solucions passen per gravar tots els seus xiringuitos fiscals (SICAV, frau fiscal, etc.), recuperar l'impost de patrimoni (que només pagaven les 500 famílies més riques) i successions, reduir la despesa farmacèutica... Són mesures que beneficiarien el 90% de la població, i passen per demanar a aquells que han provocat la crisi que contribueixin en la seva sortida.

●●● 1 de cada 3 famílies no pot fer front a una despesa inesperada mentre els directius dels bancs reben sous milionaris. Com és possible això?

Això hauria de ser penat i castigat per malversació de fons públics i, per tant, lluitarem per asseure'ls als tribunals, que és el lloc que els pertoca. És la demostració que hi ha molts partits polítics que serveixen i depenen dels mercats. Nosaltres tenim les mans lliures i anirem a per ells.

5 PRIORITATS PER L'EMANCIPACIÓ DELS JOVES

1

Pla de xoc per l'ocupació juvenil: crear un contracte dual d'ocupació i qualificació professional (contracte de treball que relaciona l'ocupació amb la formació), garantir que cap jove passarà més de 6 mesos a l'atur sense una oferta de feina o de formació remunerada i establir quotes a la contractació pública.

2

Augmentar del nombre de beques per a garantir el caràcter universal que la Universitat ha de tenir, tendint cap a un model de beques salari.

3

Limitar els abusos dels contractes en pràctiques i acabar amb la precarietat dels becariis (lluita contra l'ús encobert de la figura del becari, reconeixement de cotitzacions, vinculació amb aprenentatge pràctic i supervisió dels convenis per la representació dels treballadors).

4

Impulsar la formació professional, com una opció de formació de primer nivell i promoure l'increment de graduats. Augmentar l'oferta de centres públics d'FP, diversificant-los arreu del territori.

5

Implantar el dret de vot als 16 anys. Permetre també la plena participació política dels i les joves a partir dels 16 anys, entre d'altres, el dret a participar als processos d'ILP.

25 de novembre

Dia Internacional contra la violència de gènere

Un any més, Joves d'Esquerra Verda commemorem el Dia Internacional contra la violència de gènere, i llencem una campanya adreçada a les dones, especialment les joves, que persegueix l'objectiu de fer-los veure la importància del seu somriure, és a dir, de la seva felicitat i el seu benestar personal.

La campanya d'enguany, amb un lema compost per diversos sublemes com El teu somriure és teu o Que no t'esborrin el somriure, es materialitzarà durant tot el mes de novembre, i el dia 25 especialment, amb la repartida arreu de Catalunya d'uns calendaris de butxaca per al 2012 que vesteixen els lemes de l'organització política juvenil i que, a més a més, assenyalen les dates clau per a les dones, com ara el 8 de març o el 25 de novembre, entre d'altres.

La nova R8, “antes partía que doblá”

Des del passat 26 de juny, està operativa la línia R8 de Renfe, de Granollers a Martorell per la Universitat Autònoma, la primera ruta ferroviària que permet anar del Vallès Oriental a l'Occidental i fins al Baix Llobregat sense haver de passar per Barcelona. Tot i això, l'AP-7 continua plena de gom a gom cada matí, i no sembla que aquesta línia tan reclamada hagi fet que els vallesans deixin en massa el cotxe a casa i agafin el tren. I, doncs, què ha passat? Un cop més, ha estat el Ministerio de Fomento. El mateix que ja fa 3 anys ens va deixar Rodalies fet un formatge gruyère, gràcies a les destrosses en les obres de l'AVE que vam patir els usuaris en forma d'esvorancs, talls de servei i retards interminables, sota el comandament de la ministra Maleni, famosa per proclamar-se “antes partía que doblá”. Un cop més, los partíos y los doblaos som els usuaris de Rodalies. Fomento ha malbaratat recursos. Del que hauria de ser una línia orbital que articuli les línies que van de Barcelona a Sabadell, Terrassa, Manresa i Igualada, n'ha fet un tren de tercera categoria, que va i ve de Granollers Centre fins a Martorell un cop cada hora. Voleu que fem un rànquing de les destrosses del Ministerio de Fomento a la R8?

En el número #4: Vols anar fins a Sabadell?

Les línies R8 de Renfe i S2 de Ferrocarrils de la Generalitat (FGC) s'encreuen a Sant Cugat. Mentre que la Generalitat va construir l'estació Volpelleres de FGC a sobre de l'encreuament, Foment va decidir ubicar-la a 1 km de distància, a 20 minuts caminant dels FGC.

En el número #3: Vols anar fins a Terrassa?

L'R8 de Renfe i la S1 de FGC s'encreuen a Rubí. Aquí encara és més fàcil: la R8 és paral·lela a l'estació Hospital General de FGC, però no! Foment la construeix 1,5 km més enllà, a l'altra banda de l'autopista, fent impossible l'intercanvi.

En el número #2: Vols anar fins a Manresa?

L'R8 i l'R4 de Renfe s'encreuen a Barberà, i a l'entrada del túnel, si us hi fixeu, ja hi ha una estació fantasma al Baricentro que només cal arreglar, i només caldria construir-ne una de nova a l'R4 per poder fer transbord. Tot i que està al pressupost estatal, el Ministerio ha fet com si sentís ploure...

En el número #1: Vols anar a Santa Perpètua?

Estimats usuaris de Santa Perpètua tenen una posició més que privilegiada per als aficionats a tirar fotos als trens: veure passar els trens de l'R8 sense aturar-se en una

estació ja construïda! La pregunta és: què més cal per posar en funcionament l'estació Santa Perpètua – Can Folguera? Que els usuaris aturem el tren per baixar-ne?

Aquells que feu servir l'R8 per anar i tornar a l'Autònoma ja haureu observat què divertit és esperar-se a un tren una hora sencera, sobretot si tens l'oportunitat de perdre'l. L'aventura és de gamma extra quan vols fer transbord a Granollers Centre o Martorell, on t'has d'esperar 20 minuts a Granollers Centre direcció Sant Celoni i 12 minuts a Martorell direcció Vilafranca.

Llavors, per què no ampliem la línia fins a Vilafranca i Sant Celoni, amb una freqüència cada 30 minuts (com a mínim!) i amb serveis d'hora punta? Això és el que demana Joves d'Esquerra Verda i ICV-EUiA, igual que denunciem totes les destrosses de l'R8. Per tant, Joves d'Esquerra Verda exigim:

- Posada en funcionament ja de l'estació de Santa Perpètua-Can Folguera.
- Construcció d'intercanviadors ràpids i eficients a les estacions de Sant Cugat i Rubí de l'R8 perquè enllacin amb els FGC de Sabadell i Terrassa.
- Adequació de l'estació de Baricentro i el seu enllaç amb l'R4 de Manresa.

Si aquestes mesures es possessin en pràctica, l'R8 esdevindria un nus que permetria a les persones circular fàcilment i ràpida entre Sabadell i Sant Celoni, entre Terrassa i Vilafranca, entre Manresa i la Universitat Autònoma, entre Barberà i Sant Cugat... Amb aquest ventall de possibilitats el tren sí que seria una dura competència contra el cotxe.

Però això no ho podem aconseguir si no és fent força al Congrés dels Diputats per una mobilitat sostenible, la que defensa que primer va Rodalies, el servei que fem servir el 97% dels usuaris de Renfe però que (casualment) tan sols rep el 3% del pressupost estatal d'infraestructures ferroviàries. Joves d'Esquerra Verda i ICV-EUiA portem anys defensant la línia orbital, i ara que la tenim cal que fem tombar el Ministerio de Fomento perquè la millori.

Primer Rodalies, primer una millor R8!

En aquesta secció hi trobaràs barbaritats i curiositats del món de la política. Ens en pots enviar els teus suggeriments i les publicarem al següent número: jovent@joves.cat

miscel·lània

Boques!

Tele 5 pregunta: '¿Prefieres un niño negro, homosexual o catalán?'

Crònica.cat, 18.10.11

"A quien se apunta al paro porque sí habrá que decirle que no"

Juan Rosell

president de la patronal CEOE
Cadena SER, 18.10.11

"Hitler va ser un personatge extraordinari"

Sergio Serralvo, cap de llista racista i xenògob a Cornellà kaosenlared, 20.10.11

"Els catalans no han perdut cap prestació"

Europa Press, 4.10.11

"La salud es un bien privado que no depende del Estado"

Boi Ruiz

Efe, 25.10.11

"Parlar de retallades és un debat estèril"

Joan Puigcercós, diputat i expresident d'ERC, debat de política general al Parlament

"Si alguien quiere ir al psicólogo para cambiar su sexualidad, está en su derecho"

Josep Antoni Duran Lleida,

Candidat de CIU a les generals

Vanity Fair, 20.10.11

Destaquem:

#algúhadit:

Nascut a la Barceloneta l'agost de 1954. Llicenciat en Dret i implicat en la defensa dels treballadors i les treballadores i de la llibertat des de ben jove, participant a CCOO com a sindicalista, activitats que el van portar a estar empresonat l'any 1972 i processat pel TOP. Va ser secretari general de CCOO de Catalunya. Ha treballat de professor a la Facultat de Dret d'ESADE i com a director del Fòrum de Relacions Laborals d'aquesta universitat.

JOAN COSCUBIELA I CONESA

cap de llista d'ICV-EUiA a les eleccions generals del 20 de novembre

●●● Què t'ha empès a ser candidat d'ICV-EUiA?

Moltes raons, totes complementàries. Primer, el convenciment que ens hi juguem molt i que necessitem la política més que mai. Per altra banda, és coneguda la meva sintonia amb el projecte polític d'Iniciativa, al qual estic vinculat des dels anys 70 amb el PSUC i després a ICV i, per tant, això ha estat un trànsit natural. El factor desencadenant ha estat veure que molta gent en aquests moments no es resigna. Un gran exemple és el que deia una pancarta en una de les moltes manifestacions socials dels darrers dies. Hi deia: "estic aquí perquè no vull haver d'explicar als meus fills que he perdut els drets que van conquerir els meus pares". Això és el que m'empeny.

●●● Decideixes presentar-te a unes eleccions en un moment en què s'està atacant la política?

El desprestigi de la política té dos orígens: un és el comportament i els errors de determinats polítics i partits i també les dificultats de les organitzacions, no només les polítiques, de sintonitzar amb la gent. Però hi ha un origen extern important: hi ha una ofensiva claríssima de la dreta política i mediàtica per fer desaparèixer qualsevol tipus de contrapoder social. Per això, l'atac brutal contra els sindicats, les plataformes socials, el 15M i els partits polítics. Perquè la política, tot i els errors que hagi comès, pot jugar un paper important de contrapès enfront dels mercats. I els mercats volen aprofitar la crisi no només per seguir guanyant diners, sinó per eliminar qualsevol contrapoder que els molesti.

JOAN COSCUBIELA I CONESA

●●● El 15M vas participar en les mobilitzacions socials transformadores. Mesos després s'ha demostrat que les seves idees tenen gran acceptació social. Serà difícil que les idees també siguin accions i vots?

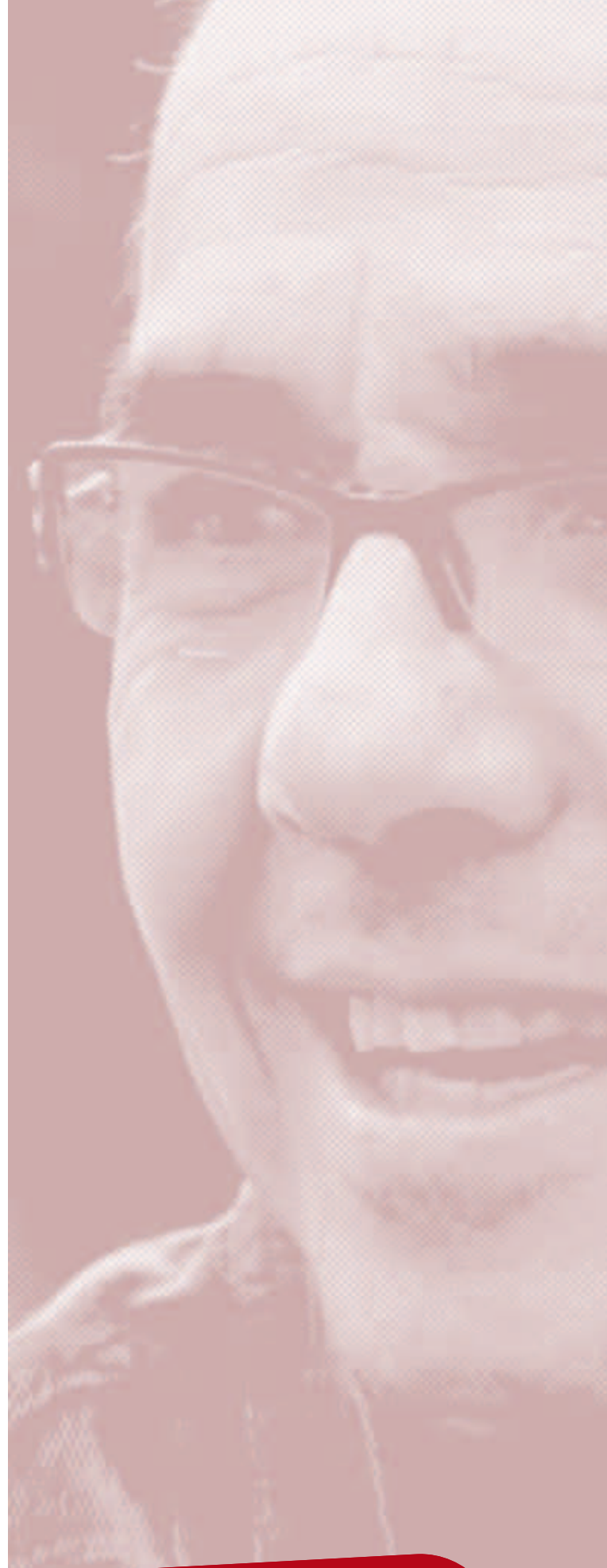
Molta gent vam tenir la intuïció que la manifestació del 15M seria massiva i de gran rellevància social. Jo com a ciutadà vaig sentir-me molt atret i vaig participar-hi. És un moviment massa complex, plural i divers perquè ningú no intenti representar-lo o liderar-lo. Per això, crec que el repte d'ICV-EUiA en aquestes eleccions és que la indignació, la mala llet, la mobilització al carrer per drets concrets, no es canalitzi políticament cap a la resignació, l'individualisme i el campí qui pugui, sinó cap a la rebel·lia social i el compromís. En això, ICV-EUiA té molt camí fet, perquè sempre ha estat força de lluita i de govern, i ara és imprescindible mantenir la mobilització al carrer, però no menystenir tampoc les institucions com el Congrés i el paper que podem fer que jugui en favor dels drets de la ciutadania i com a contrapoder dels mercats.

●●● Els mercats, les retallades, la reforma exprés de la Constitució... Sembla que en aquestes eleccions ens hi juguem molt.

La batalla del 20-N és pels vots, però sobretot és per les idees. Aquestes eleccions seran de les més importants des del 77. Ens juguem la qualitat de la nostra democràcia davant d'uns mercats que intenten imposar-se sobre el dret a decidir de la ciutadania. Ens hi juguem també el tipus de societat que surt d'aquesta crisi. Si és una societat encara més desigual i més injusta, amb més precarietat i pobresa i amb més riscos per a la sostenibilitat ambiental. A Catalunya ens hi juguem avançar o retrocedir en la construcció nacional i també com s'orienta aquesta construcció nacional.

Els i les joves us hi jugueu molt més, perquè en moments de crisi, els poderosos carreguen els costos cap als sectors més febles. I, avui, la gent jove, així com les dones, la immigració, corren el risc de ser les grans víctimes d'aquesta crisi... I ens juguem també si la dreta –l'espanyola i la catalana– s'imposa i obté l'hegemonia a la qual aspira, o bé si comencem a construir alternatives.

Per Jesús Hernández Nicolau

joves.cat

**La cultura ens
fa lliures!**

#noalaleysinde

iniciativa.cat

La Bien Querida Eric Fuentes theStereocats

Sala Razz2, C/Pamplona, 88 - Bcn

divendres 11 de novembre a les 19h

3€ persones adherides i aturades, 7€ anticipada i 10€ a taquilla

núm. **99**
II-2011

butlleta de subscripció

Envia aquesta butlleta a Joves d'Esquerra Verda:
Carrer Armengol 2-8, 08003 Barcelona

Desitjo rebre gratuïtament el Jovent Vull apuntar-me a Joves d'Esquerra Verda Vull rebre més informació de Joves d'Esquerra Verda

nom i cognoms .....

Data de naixement .....

estudies? .....

adreça .....

què? ..... on? .....

municipi ..... CP .....

treballes? ..... en què? .....

telèfon ..... e-mail .....

què et sembla aquesta revista? .....

Contacta amb nosaltres: joves.cat e-mail: jovent@joves.cat

(si vols pots ESCRIURE ÀMPLIAMENT EN UN ALTRE FULL)